

1. Dopis Timotejovi, 6, 17-19 nebo Markovo evangelium 10, 21n

„*Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničtí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.*“

Matoušovo evangelium 6, 19-21

Banky

Ač se státní a evropské hospodářství chvěje a chvělo se po celý minulý rok, tuzemské banky mají zisk největší za poslední roky.¹ Jejich zisk se bude pohybovat kolem 47 miliard korun, přesněji to počítá jeden expert takto: „*Za každou vteřinu lidé a firmy v Česku za bankovní poplatky zaplatí 1 145 korun. Za hodinu tak jde o více než čtyři miliony korun a za celý den bezmála sto milionů korun...*“ Přesto český člověk za to okrádání banku vůbec netrestá. Nepřechází k levnější konkurenci. Proč? Je konzervativní a má rád jistotu. Nebo neví a nezná základní souvislosti.

Člověk ukládá

Je nám přirozené získávat zásoby. Je to moudré, když hospodaříme. Shromažďujeme či dáváme stranou to, co nás zajišťuje pro pozdější časy. Původní text to říká nahatě, namísto *shromažďovat* popisuje naši činnost slovesem které má stejný kmen jako poklad. Takže v textu čteme: *Nepokladujte² si poklady* na nesprávném místě v nesprávné bance. Pokladovat je nejen přirozené, ale i správné. A celý text nemá ani nejmenší potřebu za to člověka kárat. Naopak je třeba umět skládat hodnoty a hospodařit. Kontrolovat a doplňovat.

Co ukládá člověk?

Pokladem nejsou jen peníze, nejde jen o pole, domy, zahrady. Nejen movitý a nemovitý majetek, ale i životní hodnoty, nashromážděné znalosti, navázané vztahy a zkušenosti. Pokladem pro některé jsou jejich děti nebo naopak rodiče.

Protivníci

Zatímco člověk si dělá zásoby, proti němu stojí armáda ničitelů. *Mol je ničtí* požíváním, *rez* koroduje vlivem času a podnebí od povrchu do nitra změnou chemického složení a všudypřítomný člověk, jako *zloděj vykopává a kradé*. Celá paleta od hmyzího nepřítele až po člověka. V souhrnu: Na tomto světě není kam uniknout.³

1 „Za uplynulý rok se celkové výnosy tuzemských bank z poplatků a provizí budou pohybovat okolo 47 miliard korun. To znamená o nějakých 200 až 300 milionů korun více než o rok dříve,“ řekl včera pro LN Patrik Nacher, expert na bankovní poplatky. „Definitivní výsledky ale budou známy až na konci letošního března,“ dodal Nacher. Podle průběžných statistik ČNB bankovní domy v Česku jen za tři čtvrtletí loňského roku vybraly na poplatcích asi 34,1 miliardy korun. A to znamená - jejich optikou - proti stejnému období roku 2008 zlepšení. Meziroční růst výnosů z poplatků a provizí pokračoval podle Nachera i v posledním čtvrtletí. Pokud banky odečtou náklady, čisté zisky z poplatků i za loňský rok podle Nachera přesáhnou objem 36 miliard korun. „To je téměř astronomické číslo. Pro lepší představu je dobré si udělat přepočít. **Za každou vteřinu lidé a firmy v Česku za bankovní poplatky zaplatí 1145 korun. Za hodinu tak jde o více než čtyři miliony korun a za celý den bezmála sto milionů korun,**“

2 *Thesauridzó* – odtud nám známý výraz *trezor*

3 Kdyby byl čas na vyprávění, stálo by to za příběh „sestry Brníčkové“, která ležela v LDN Rybitví. Nebylo to už žádného rybníka a už vůbec ne ryb. Za ohromným městem smradu, rezavého železa a poloopuštěných hal chemických závodů stál dům, který snad kdysi sloužil jako učiliště. Jenže tou dobou v Semtíně dělali sami kádroví provinilci, Vietnamci, Kampucheané a dobře zaplacení bossové a kádrové rezervy. Žádný učeň by se na tohle ani

Lepší banka

Skládejte - *pokladujte si poklady* v nebi, kde se ti ničitelé nevyskytují a tedy nemohou zničit naše poklady. Jak si však dělat zásoby v nebi? Odpovědí je: Investovat do budoucnosti, do Božího království. A co vytrvá do takové budoucnosti, jakou je Boží království? Jen lidé. Jen lidé odtud vyjdou a dojdou až do věčnosti. Všechno ostatní tu zůstane.

Dobře je to znát z textu Deuteronomia (14, 22-29 a podobně 26, 12-19), kde Izraelitům radí Mojžíš, aby dávali desátky ze všeho co získali. Když se začne mluvit v Česku o penězích, máme hned hříšný pocit, že je to nevhodné a dusivé téma pro skutečně duchovní život. V jiném kulturním prostředí je to jiné. Američtí křesťané se při řeči o penězích nečervenají ani trochu.⁴ A zřejmě jsou blíže původnímu významu. Izraelita měl dát desátky a z nich společně s ostatními hodovat v Jeruzalémě a pak myslet na slabší *příchozí, sirotky a vdovy a Levity*, protože byl povinen platit jejich náklady na základní prostředky⁵ (neměli totiž svoje domy, svoje pole, svoje uložené zásoby – hospodařili na cizím). Avšak Levité – kněžstvo – sloužili dárčům a společně tak všichni užívali to, co dárce obětovali – desetinu toho, co jim bylo dáno nahospodařit. A pokud to měli Izraelité do Jeruzaléma daleko, měli zpeněžit své zboží, se stříbrem přejít do Jeruzaléma a tam nakoupit a opět užít pro hodování před Hospodinem. Tedy užívat společenství, sloužit druhým a napomoci tak lepšímu využití. Investovat se má do lidí! To je skládání pokladu v nebesích!

Budeme mít nyní možnost dělat s Olivovou nadací a Olivovou dětskou léčebnou, o.p.s., spoustu věcí, do kterých budeme muset vložit sebe sama – a pak ten vklad dobře vychutnat a užívat. Není to nic, co by odplavalo kamsi do špatných bank, kde by z toho tloustli manažeři. My se skládáme, abychom z toho všichni měli. Mladí i staří. V tradici Aloise Olivy, který myslel nejen na děti, ale také mel jednu nadaci pro přestárlé žurnalisty. A chceme myslet na *příchozí, sirotky a vdovy*, tedy tehdejší řeči sociálně nejslabší... Boží požehnání se míjelo s těmi, kteří tuto povinnost ignorovali. A kdo nemá Boží požehnání, může být sebelepším ekonomem, jeho zásoby sežerou moli, zkoroduje rez a pokradou zloději.

Právě takové hospodaření, to je nakládání s pokladem! To je *pokladování!*

Proč o tom mluvíme?

„Máme ve sboru finanční potíže? Řeknete si: „Staršovstvo tě, kazateli, povzbudilo, abys kázal o penězích, protože ty jen stále hledáš texty, které člověka hladí, povzbuzují a staví na nohy!“ Ano, napřimuju lidi, zvedám jejich zrak a je mi to blízké. Ale staršovstvo mne nijak nezaúkolovalo. Já jsem přesvědčen, že i tímto slovem stavím lidi na nohy a dávám jim potřebné informace k tomu, aby se jim dobře žilo tady a získali také život na věčnosti. Stále si myslím, že mluvím o Duchu svatém, který to všechno dělá.

tehdy neučil... Z učňáku udělali léčebnu a ani se se třídami moc nenamáhal, byly to tedy pokoje s několika lůžky vedle sebe, kde lidé dočekali posledních dnů.

Paní Brníčkové se říkalo sestra, ale jí moc evangelium nezajímalo. Kdybych to neměl za úkol od bratra kazatele, nechodil bych tam. Dodnes nevím, zda moje práce byla k něčemu. Paní žila jen svou bolestí na páchnoucím pokoji dožívajících staroušků. Pak žila také neustálým zápasem s těmi, kdo jí údajně škodili. A pak svým majetkem. Taky proto nás přerušovala v řeči o Pánu Bohu a posílala do svého bytu na kontroly. Při jedné kontrole přišel čas také na skříně, kde byly kožichy. Po otevření dveří se k zemi snažely chuchvalce chlupů zaplněné larvami. Více ilustrací k evangelijnímu textu už nikdy v životě nebudu potřebovat.

4 Doporučuji film **First sunday**, kde se popisuje příběh dvou zlodějíčků, kteří vejdou do kostela, kde je zarazí naprosto průhledné ekonomické náboženství. Nicméně ve filmově přehnaném příběhu je nakonec funkce peněz tam kde má být. Peníze totiž, podle Američanů, obracejí hříšníky k Pánu. <http://www.csfd.cz/film/234756-first-sunday/?text=142046>

5 „Kněžská amortizace“ - Nemají z čeho obnovovat základní prostředky, nemají stálý byt, nedělají svou kariéru, nestřádají si peníze ani síly, nemají zadní vrátka. Jsou na milost Pánu Bohu a jeho lidu.

Kde je Tvůj poklad?

A to proto, že Pán Ježíš dal své investiční teorii krátkou závěrečnou větou ještě jeden zvláštní a velice důležitý význam. On to všem svým učedníkům říkal proto, že tam, kde je náš poklad – **tam je také naše srdce**. Nikoli naopak. Tam kde jsme složili svůj movitý a nemovitý majetek, ale i životní hodnoty, nashromážděné znalosti, navázané vztahy, zkušenosti – tam je naše srdce. Od ekonomie k srdci! Ekonomie spásy, poklad Boží – jeho Syn – přišel na svět a tady měl Pán Bůh své srdce, přiblížil se k nám. Proto jsme zachráněni!

Přijdou za mnou lidé s nouzí víry: „Já nic necítím?! A jak je to s mým křesťanstvím?“ A jiní cítí všechno a jsou přesvědčeni, že je to rozhodující. Jenže je to jinak. Tam, kde je Tvůj poklad, tam je Tvoje srdce. A má to ještě další a další významy: Tam, kde je vaše manželka pokladem, tam je vaše srdce skutečně u ní. Kde je manžel vaším pokladem, tam je i vaše srdce, tam je láska pevná. Chcete se brát? Kde je váš poklad?

A přemýšlejme dále... (dodatek pro pečlivé čtenáře)

Proto u nás v Česku nemůžeme vybědnout z marastu. Obrátili jsme pořadí. Vynaložíme mnoho energie, abychom se zamilovali do svobody, do volného pohybu za hranice, do volného trhu, do vyšší životní úrovně a široké nabídky zboží. Zamilovali jsme se do všech důsledků plné pokladny. Tam, kde se nám to líbí, kde se dobře cítíme – tam jsme přesvědčeni, že také máme svůj poklad. Ale po chvíli, přehlčení nevíme, kde je naše srdce. Navíc zjistíme, že se nám zatím náš poklad rozplynul. My mysleli, že je tam, kde je naše zamilované srdce. A on tam není! Naše pokladna je dílem vykradená, dílem ji požrali molí a rezavý šrot je vhodný tak leda do sběrný. A tak si nejsme jisti svou existencí. Pak nám zbývá vztek a moralizování – bezzubá obrana hlupáků. Běháme po poli s holí a mlátíme do vzduchu, zatímco zloději, které chceme dopadnout, sedí někde na Kajmanských ostrovech

Naopak bylo třeba vnést pořádek do hospodaření, byť pomaleji, ale důsledněji pohlídat, aby se nic nerozkradlo. Dobře investovat, dobře ukládat, pohlídat úspěšné privatizátory. Byť bychom na všechny ty výhody čekali déle, náš poklad by byl na dobrém místě a také naše srdce by si bylo jisté a náš život by měl Boží požehnání. A tak se teď musíme sami ptát: „Kde je naše srdce?“ Protože to srdce dopadlo tak, jak to dopadlo s naším pokladem – je nejisté, ukradené. Ale už vám to může připadat jako příliš velký tělocvik. Jen o tom dále přemýšlejte.

A závěrem...

Jisté je, že nás dnes Pán Ježíš učí, abychom ukládali poklady, pokladovali poklady tam, kde nejsou *škodiči*. Protože tam, kde je náš poklad, tam bude i naše srdce.